

Maričine priče

Profesionalka

Od stoljeća sedmog sustavno radim na sebi. Djelujem u smjeru jačanja svekolikih kompetencija. Jer sam odgajateljica!

Jer trebam, želim i moram biti kompetentna za prepoznavanje i zadovoljavanje potreba, prepoznavanje i stimuliranje potencijala. Svih mogućih! Jer moram skrbiti čuvati, hraniti i braniti. Poticati i motivirati! Moram znati i moći kontinuirano stvarati uvjete za djetetovo samostalno stjecanje znanja i vještina. Truditi se biti refleksivna praktičarka, kritična intelektuala i prijateljica istom. Moram znati priopćiti kome da nije kako treba a pritom ostati na visini profesionalne uloge i ne narušiti odnos s osobom zahvaljujući kojoj mogu biti čovjek kad me stisne potreba pa moram otići zadovoljiti je. Pod hitno! Uopće ne mislim na pušenje. To se u vrtiću ne radi! A onda...

Dogodi mi se Jablan! Sunce Marino. Gumbić moj! Noćna mora i profesionalni izazov svakom kompetentnom odgajatelju. A tatu zanima, tek, kako sam kaže, ovim redom:

Je li jeo?
Je li spavao?
Je li kakao?

Gumbek je odlučno odbijao jesti. Pobljuvao bi se po želji i narudžbi. Kompetencije spremačice dolazile bi također na svoje. Inzistirao je na kričanju u vrijeme odmora. Prava kušnja za kompetenciju odgajatelja u smislu osiguranja uvjeta za odmor umornima. A kakanje? Kakav je tek to bio izazov!

Jednom tako, dan, običan. Svatko na svom mjestu, mirno i tiho radi na vlastitim kompetencijama. A ja se profesionalno, maksimalno kompetentno, suočavam s definiranjem pojma 'red' u gotovo uzaludnom pokušaju da ih, prije izlaska van, nagovorim na pospremanje sredstava i materijala za 'stjecanje' svekolikih kompetencija. Odjednom, graja. Nekoliko klinaca kompetentno čepi nos pred navalom neugodnog mirisa (čitaj: nesnosnog smrada) šireći krug oko izvorišta istog. Jablan stoji, kompetentno raskrečenih nožica, a iz nogavica mu (kratkih, ljetno je doba!), obostrano, niz nožice

curi kakica (simpatičnog li naziva za nešto što smrdi kao pravo govno!). Budući da je konzistentnost rečenog sadržaja nekarakteristično slaba, slijeva se i u papuču.

Kompetentno osiguram sigurnost ekipe držača noseva angažirajući kritičnu prijateljicu iz susjedne grupe što nije bilo nimalo lako budući da sam joj neki dan kompetentno dala kritički osvrt na postupanje u sličnoj situaciji.

Što za to vrijeme radi pokakanac? Šakica mu u ustima, pokušava utrpati i drugu. U ista usta! Nadam se da je čista. I prva i druga! To neznatno prigušuje zvukove koji odatle dolaze. Svjesna sam kako svjedočim povijesnosti trenutka. Rađa se nova kompetencija! Kako priči pokakanom a pritom ostati nepokakan? Kako ga prenijeti u kupaonicu preko sobe, kroz hodnik i garderobu, nezakakavši cijeli taj put dok sadržaj i dalje navire? A smrad se širi, žestoko neugodan. Nepobitan dokaz da Gumbić ipak nešto jede!

I kad je, nakon neugodne i nedrage aktivnosti sve bilo gotovo, na kvaki kupaonice, s vanjske strane, visi vrećica s uvjerljivim odgovorom na tatino treće pitanje. Koje je, kakve ironije, toga dana izostalo. Po Jablana je došla mama!

Ina kraju, kao i obično, ne mogu izbjeći nekoliko pitanja za vas, moje višestruko, raznovrsno i kompleksno kompetentne prijatelje:

Imate li dovoljno prstiju, uključujući i nožne, da biste nabrojale sve svoje profesionalne nadležnosti?

Opterećuje li vas svijest o tome da uz njih idu i odgovornosti?

Mislite da imate dovoljno znanja i iskustva?

Možete li sa sigurnošću tvrditi da ste dostigli dostatnu razinu kompetencije?

Jeste li sigurni da su to kompetencije za budućnost?

Ako su svi vaši odgovori NE, osobno vam dodjeljujem ocjenu IZVRSTAN s napomenom: Ne sumnjajte u sebe, sumnjajte u nju! Želim vam privilegij kompetencije s permanentnom sumnjom u istu!

Grli vas vaša Marica!

